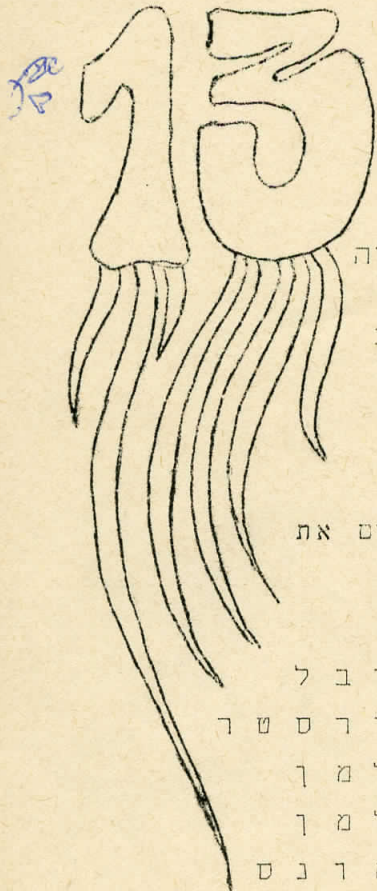

דברי הכפר

לבעלי השמחה

ולמשפחות בר - המצווה

מ ז ל ש ר ב

מכל בית כפר-הנשיא

ואלו הנבים החוגגים היום את

בר-המצווה:

ש	ר	ב	ל	ע	י	ד	ן
פ	ו	ר	ס	ר	ו	נ	ן
א	ל	מ	ן	ג	ל	י	ת
א	ל	מ	ן	א	פ	ר	ת
ס	י	מ	ו	נ	ס	י	ד
ר	י	פ	ר	י	נ	ד	ח
מ	ס	ר	ס	י	ו	ר	ס
ה	י	ר	ס	ת	ה	י	ר

מזל-טוב לכם, ולמשפחותיכם.

מס' 772

ד' בתמוז תשמ"ב

25 ביוני 1982

כפר-הנשיא

חבר נשואים

הערב נתכנס לחוג את טקס בר-המצווה של בוגרי כיתת "ארבל".
לילדים, לבני המשפחה ולחברים - איחולי מזל טוב והרבה אושר.

* ערס שבוע חלף-עבר ואנו מצטיים לחזור לשגרה לה התגעגענו במהלך השבועות האחרונים. ובכל זאת ישנם עדיין ספחים די עקשניים למצב שנוצר:
- מסידור העבודה אנו שומעים על קשיים בשיבוץ חברים למסירות שבת;
- יש בעיות בהרכבת רשימות למשלוחי עופות. ג' קי אמנם מציין בהערכה שבנות רבות התנדבו לעזור, אך העופות הפעם כה כבדים, שלבנות קשה לסחוב אותם כדי למלא כלובים. בכל אופן, כל הכבוד לרוח ההתנדבות!

* טיפין טיפין מתחילים חברים להשתחרר או להגיע לחופשות. בקורה שבקרוב נראה את כולם בחזרה בבית ומשולבים שוב בעצפים ובחברה.

* ועוד באותו נושא - -

גב' פרידמן (אמא של רות גולן) רצתה מאד לעשות משהו עבור החיילים, והתוצאה:-

חבילות שי קטנות וחמודות עם פתק אישי צמוד לכל אחד מבני כיתת "חרמון" בציון השולח: "מסבתא של רמי". כל הכבוד לך, סבתא!

* סוף שבת הלימודים הגיע. בבית"ס היסודי נציין זאת בקונצרט של הילדים ובאירוע שיציין את חתימת הנושא המרכזי: 100 שנות חתישנות (פרטים בגוף העלון). גם בבית החינוך בכפר-בלום נגמרו רשמית הלימודים. תלמידי י"ב עדיין שוקדים על בחיבות הבגרות - בהצלחה לכם!

* לסימונה שחזרה אלינו לעבודה סדירה במרפאה - ברוכה הבאה! יופי לראותך שוב כאן, מחייכת ותומכת. ולשוש, שהחליפה את סימונה במרפאה - הרבה תודה.

* באחד מימי השבוע עמדה לה מריצה בכניסה לחדר-האוכל, עמוסה בעציצים, פרי משק הילדים, ועמה הודעה המזמינה את תושבי כפר-הנשיא לקחת לביתם עציץ בחמד ויפה. המריצה התרוקנה במהירות שיא! לעובדי משק הילדים - על הרעיון והביצוע - חן חן!

* לחוזרים ולשבים - ברוכים הבאים:-

- לראובן גוסטר שחזר מחו"ל;

- לג'ין ווילי שחזרו מטיול בחו"ל;

- לרובי ויטהם שנראה שוב על המדרכות;

- לזיבה הירס שהגיעה לביקור למספר שבועות.

שבת שלום, דליה

15 בר במצודה

18.10 התכנסות על הדשא המרכזי

18.30 טקס

19.00 ארוחה על הדשא, בתחנות

20.00 הצגה.

לאחר ההצגה - כיבוד וריקודי עם בחדר-האוכל.

מ ז ל ט ו ב

ובילוי בעצם לכולנו !!

(כל בעלי הכלבים והחתולים מתבקשים לדאוג לכך שבע"ח יהיו

קשורים ולא יפריעו למהלך המסיבה. תודה.)

9.00 בבוקר, בשבת - עליה לתורה במועדון החברים.

קבלת פנים אצל משפחות בר-המצווה

*****

השנה נערוך קבלת פנים אחת מרכזית לכל החברה במקום קבלות-הפנים
המשפחתיות שהיו בהוגות בעבר.

משפחות בר-המצווה מזמינות את כל החברים ביום א' בברכה

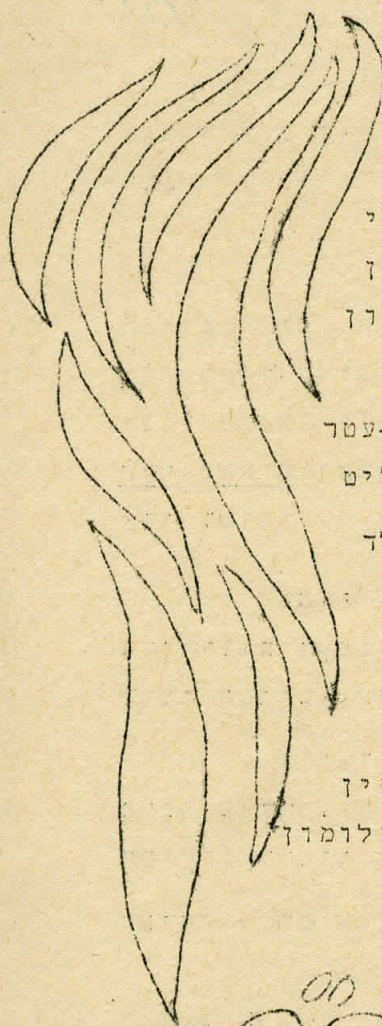
בשעה 21.15 לשמוח ביחד.

בשבת-תשנ"ה

למרות שהמתח בצפון הרחוק עדיין לא פג, ועל-אף
המבוכה ואי-הבהירות השוררים עדיין בקרב כולנו,
לא רצינו לדחות את הבעת התודה מקרב לב על העידוד
והתמיכה להם זכינו ברגעים הקשים שעברו עלינו.
זו גם הזדמנות באותה להודות על הברכות הרבות
והמתנות שזרמו מכל עבר לרגל יום נישואינו.
אין כמו משפחת כפר-הבשאי !

יעל והברי

אבות אבות

קרול בלגורי 1.7

מיה סולומון

לימור ג' קסון

רוני גוטר 2.7

בלינדה בן-עטר

צור קורנבליט

שמחה ארנולד 3.7

רוני ירון

תמר ואריה וולפין 29.6

טוט ורימוןד סולומון 2.7

אביטל פרלסון 27.6

יאיר מרינובסקי

גב' נאי 28.6

עמרי בן-אבי

לאה כץ

סיגל הדר

אביטל פלסר

איזי דיבון 29.6

רינה טנא

איתי סלע

גב' לילי רוזניק

עית מרציאנו (נכדה גרשמן)

בתן ברק 30.6

רותי ברק

יעקב קולט

חלוצות סיום ביהמ"ס

ביום ב' 28.6 יתקיים מפגש מורס ל י

טבר יופיעו ילדי בית הספר בגביצה, טירה, ריקוד ומשחקי-

דרמה. יופיעו גם חברים ובני משק יותר מבורים בקטעי

גביצה.

המפגש - במועדון החברים בשעה 20.00.

ביום ג' - מסיבת הסיום

הטבה תהיה המסיבה מבוססת על הנושא המרכז שלנו: ראש-פיצה

ומאה טבות הטיבות. תהיה תצוגה של עבודות הילדים והופעות

טובות.

המסיבה - במרכז בית-הספר בשעה 20.00.

מסרה: טרה

סוף ההתנחלות (העמוד 3)

בתאריכים: ליל שבת 2 ביולי ושבת ה-3 ביולי.
השנה אנחנו רוצים לבנות את תוכנית ערב החג בסגנון:

"ד"ש עם שיר"

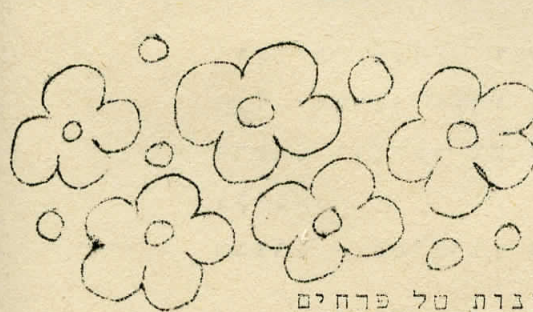
הכוונה היא, שחברים "יטלחו" (כביכול) באותו ערב - דריסת טלום
וברכות לחברים אחרים, לקבוצות של חברים כגון גרעיני הכשרה והטלמות,
לבני משפחה ב"חזית" או בבית, למוסדות או ועדות, לעצפים - ביחד עם
שיר מתאים! אפשר גם לבחור בקטע מוסיקה קלסית או כל קטע שיר מוקלט
אחר ומותר גם לבחור ב- *Poetry* (שירה).

רצוי שהשיר או הקטע המוסיקלי יהיה מלווה בסיפור קטן, או
בזכרונות המסבירים את הקטר. כמובן, מוטב שהשירים יהיו ידועים לפחות
לכמה חברים, אך גם שיר "סולו" מקובל.

ועכשיו - לעבודה! על מנת להכין את הערב כראוי, אנו מבקשים
מחברים להכביט פתק לתא דואר מס' 16 (אלזה) ועליו הברכה (פלדס סיפור
הקטר) והשיר או הקטע המוסיקלי המבוקש - לא יאוחר ממוצאי שבת זה!
הצלחת הערב תלויה אך ורק בהסתתפות הפעילה של החברים.

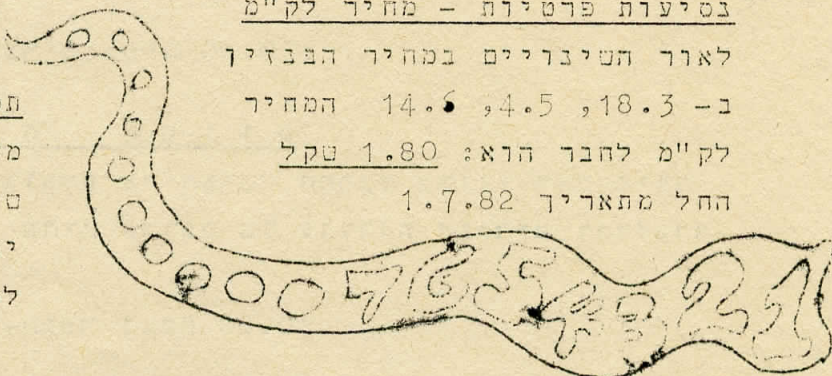
ב ש ב ת - פיקביק בברכה - תחרויות במים וכ'ו.
פרטים על לוח המודעות.

ועדת החגים

התנחלות

בסיעות פרטיות - מחיר לק"מ
לאור הטיבוים במחיר הפנזין
ב- 18.3, 4.5, 14.6 המחיר
לק"מ לחבר הוא: 1.80 שקל
החל מתאריך 1.7.82

תמונות של פרחים
מטק הילדים מעובדין בתמונות
של פרחי ערבה (מטקיות זרעים
יטבות וכ'ו) עבור לוח הגדרה
למבטטה העובתית לחברים.
בתודה, עובדי מטק הילדים.

מכתב מאת פנים

שלח
אבישי פרלסון
מאותו הכפר

עבור: מערכת דברי הכפר
כפר
כפר
כפר הנשיא

יום שבת בצהריים, כוננו כנמל -

שוכב על המיטה התלויה שלי בספינה, המקום הקבוע של סגן המפקד בדבור
"חרטום ימין למטה", הכוונה - במדור חרטום יש ארבע מיטות, שתי הליויה
בדופן ימין, יתים בדופן שמאל, יכ"יו ברור איפה אני שוכב. במס (המדור
המרכזי והחשוב של הספינה - מטבחון, שולחן, שני ספסלים מרופדים ומדרגות
העולות לסיפון ולגשר) יושבים כמה חיילים ומשחקים שש-בש. קראתי עכשיו
את דברי-הכפרים האחרונים ואת כל סוטה האחרון. המשפחה באה לביקור היום
והביאו לי דפים אלו מהבית.

חוץ מהיין של אבא - כל שאר המטעמים והצ'ופרים כמעט מיותרים. בשבוע
האחרון הפסקנו כליל לבשל ולאכול ארוחות מסודרות. כל הזמן זוללים
מפצחים ושותים מתוך חבילות מפוארות שנשפכות לספינה מהמשפחות, מהועד-
למען, מילדים נחמדים ומהרס"ר. מיינין את החיילים שנלחמים באמח, אלו
שבקצה לבנון (קצה סוריה?) מקבלים גם הם מתנות אלו מהעורף, בליווי
פתקים מופלאים כמו:-

לחייל היקר

אני מקווה שתחזור הביתה בריא ושלם ושלא תצטרך
להיות בבית חולים.

מאת שמעון כהן טל: 528751

לחייל האמיץ שנלחם באויב
אני מאחל לך שתהיה בריא ושתחזור
הביתה בשלום במהרה בריא ושלם.

מאחל: יוסי גורקה כיתה ו'
מקריח ביאליק...

אז:

פתקים שכמעט גורמים לי לבכות. כמו שכמעט בכיתי כשקראתי את דברי הכפר
של אתמול, או כשפגשתי את ההורים שדואגים לניר, או כשאני פוגש את מרגלית
שלנו במרכזיה בבסיס, והיא מספרת לי חדשות מהארץ ומהמשיק, והכל כמעט, כי
לא בוכים כאן החיילים בספינות, וגם אני לא. ובכלל אני מרגיש מרוחק
ומנותק מהמלחמה, ואני באמת כזה - לסיקר בים נוול צור ומול צידון זה קרוב
לעניינים, אבל בטוח כמו להפליג בכנרת. אין מי שיכול לפגוע בנו.

כנראה שאף-פעם לא אדע מהי מלחמה אמיתית, מה זה ללכת עם הנשק האפוד והקפל"ד,
לירות באויב ולהתפלל שלא יפגעו בך כמו בסרטים.

המשך/...

לא נעים לגלות, אבל די נעים לנו כאן בתקופה הזו - מפליגים המון, מול חופים חדשים ויפים, הים שקט ורחב, השמש מציגה את כל מה שיש לה להציע, כולל אור חום וקרנים מלטפות. אם נעביר את הרדיו מגלי צה"ל לאיבי נתן ונחלם מהותחים שעל הספינה, קל לדמיון אוחנו במפליגים על יאכטה. חייבים לסבול במלחמה? בכל אופן יש לנו תפקיד, והוא חשוב, ואנו מבצעים אותו טוב מאוד.

יום ראשון. הפלגת סיור מול צידון -

מזל שיש בספינה מתקד נבון, מילואימניק מכרעם וכותב של דובר צה"ל במיל, שהצטרף להפלגה היום. כך יוצא לי להשמיע ספקותי והרהורי על מה שקורה. יוצא לי לשמוע תשובות, שאלות אחרות, סיפורים ועובדות. אבל השאלות קשות והתשובות לא מספקות. מה הפסדנו במלחמה אנו יודעים, ברור וקשה. מה הרווחנו במלחמה? האם השמדנו את כל המחבלים ואת כל החשתי שלהם? האם אפשר לחסל את המחבלים? אני מקוה שזו לא המטרה, כי כדי להשיג אותה נאלץ להרוג את כל הילדים הפלשתינאים ובעצם גם את כל הנשים, כי הן מולידות מחבלים בפרוטנציה, וכדי להשיג את המטרה נאלץ להמשיך להלחם באויב הבלתי נראה עוד זמן רב, ואני חושש שגם להקריב חיילים נוספים משלנו. האם הרוחנו שקט - "שלום לגליל" בכך שהרחקנו את הגבול עם המחבלים? והאם זה לזמן ארוך? או שאולי לטווח זמן ארוך הרחקנו את הסיכוי להידברות, להסדר מדיני. אני רוצה לומר "לשלום", וחושש להשמע נאיבי, מגוחך. כי בארץ רפסיקו לתאמין בשלום עם האויבים, וגרוע מזה - הפסיקו לקוות. כנראה מאמינים שכדרך הכוח, בעזרת הצבא החזק שלנו, 'כול נוכל להם'.

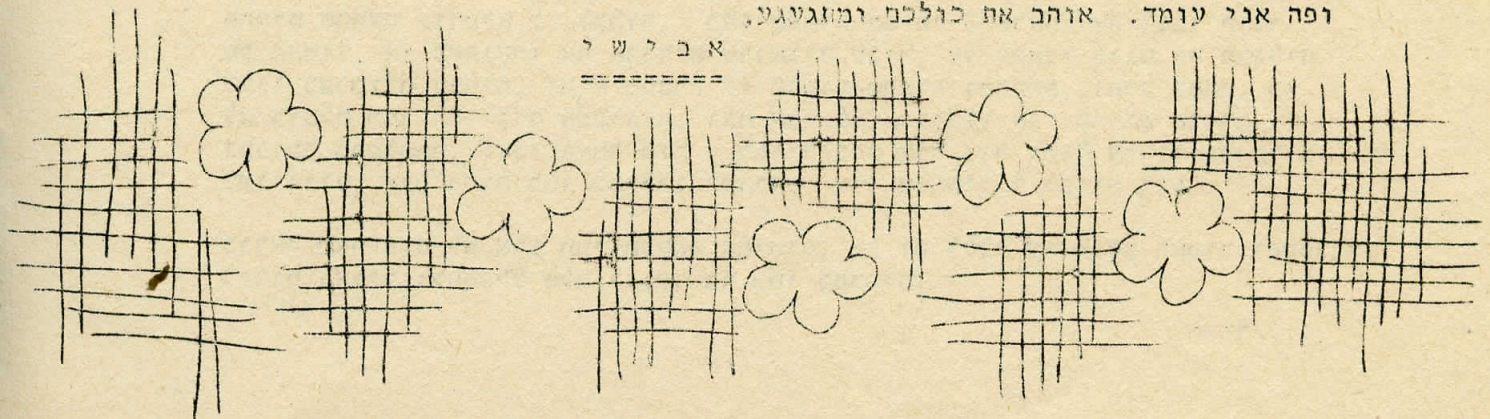
"העולל כולו נגדנו, לא נורא נסחרר" האם לעתיד הרחוק תמיד נסחרר, תמיד נתגבר? נראה לי שהמדל שלנו הוא שעדיין לא קם מנהיג ערבי מספיק אמיץ, מספיק מטורף מספיק החלטי שיאסוף את כל עמל ערב לצבא של מליונים וישלחם בשם מוחמד למלחמת ג'האד, גל אחיל גל לחמו בצבא הקטן והחזק שלנו, עד שישטפו ויכבשו אותנו.

נראה שהפלגתי רחוק בדמיון החולני שלי, אך הפחד נעתיד של מלחמות כל שש או תריסר שנים לא מופה ממני. ארצה לחיות ראן ולהביא ילדים רק אם אמשך להאמין ולקוות לעתיד בלי פתרונות צבאיים. בלי קרבנות. בלי שפילות דמיכ.

ופה אני עומד. אותך את כולכם ומוזגעג,

א ב ל ש י

=====

מכתב מאחרי הקיר

מדרום-אפריקה הרחוקה קיבלנו מכתב זה מדורית וממיקי חייט:

להברי המזכירות שלום רב !

קיבלנו את מכתבכם בשמחה רבה. אנו רוצים להודות לכם

מאד על ההענות לבקשתנו, ועל ההבנה שגיליתם.

הפצע של אורי הגליד יפה, וכעל אין יותר מקום לדאגה.

הגיתוח הבא יהיה בספטמבר, והבא אחריו. בפברואר או במרץ,

אם הכל ילך כשורה ואז בעזרת השם נחזור הביתה.

אנו שומעים מדברי הכפר וממכתבים מחברים על שמחות ואירועים

טקורים במשק, ומי כמונו רוצה להיות אתכם שוב, ולהשתתף בכל

האירועים הנ"ל.

שוב תודה רבה ומקווים להתראות מהר.

מיקי, דורית ואורי

דשא וצמח

15. השאלה!

הדשא הוא צרכן המים הגדול ביותר שיש

בגן הצומח. הדשא פותח מעשב-בר שגדל סביב

האחוזה האנגלית ועם השנים הפך ע"י האצולה

האנגלית לצון תרבותי לכל דבר. כל זה בהתחשב

בגשם האנגלי ובקור.

מתישבי ארץ ישראל לא הצליחו לאקלם את הדשא

האנגלי שסבל מהחום הישראלי, והביאו מאפריקה

החמה והגשומה את דשא ה"קוקויה" וה"בופאלו",

ואכן בקלט בוצלחה, אך באפריקה החמה הגשם לא

פסק בקיץ ואילו כאן בוצרה בעיה: לא רק הצרך

בהשקיה תכופה אלא גם הקור הישראלי שגורם

להצהבת הדשא במשך החורף, וזנות לו מראה עלוב

ביותר. בהסתכלות קצרה בהסטוריית הדשא אנו

מגלים שאפקט הדשא הוא מוטיב זר לחלוטין בארץ,

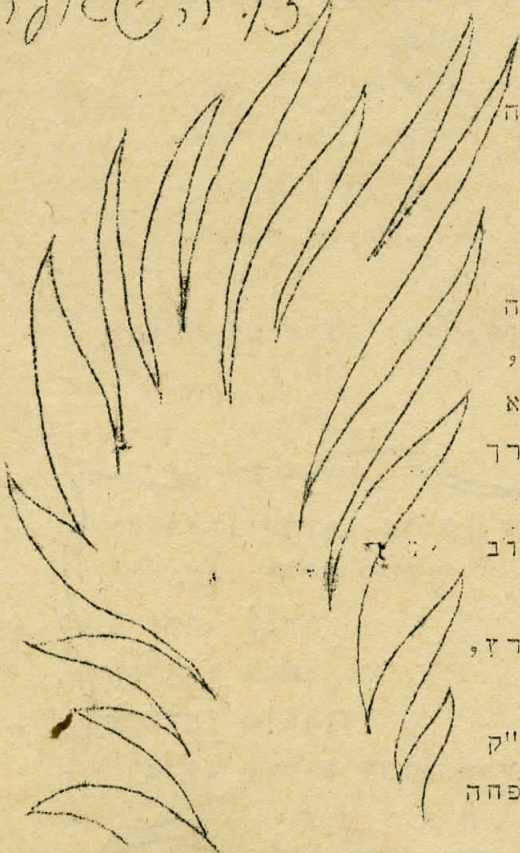
שמקומו יפה באירופה ובאפריקה ולא בארץ דלת

משקעים. דשא בגודל 400 מ"ר צורך כמות 40 מ"ק

מים בחודש. כמות השווה לצריכה ביתית של משפחה

למשך חודשיים.

(המשך בע' 8)

(המשך - דשא או מדשאות - זו השאלה!)

ואילו המסקנה היא להשתמש בדשא למטרות שימושיות למשפחה ולמעט אפקט, ולא כמכסה שטחים גבוה. לכיסוי שטח ישנן אפשרויות אחרות של צמחי כסוי שיחי כסוי ועוד, הידועים הוא רב, והחסכון עוד יותר - במים, בימי עבודה, במקצרה ובבבזין.

אנו בדרך הנכונה למצוא את התשובה הישראלית לגזנות בישראל.

יציב בן-יהודה

א. ה. ר. ת. ת. ר. ר. נ. י. ת.

אם אתה/את זקוקים לאחות התורנית,

עליכם להתקשר בביפר:

בין 07.00 - 14.00

למספר: 71-07

בין 07.00 - 14.00

למספר: 71-08

אנו מזכירים את תרגולת הביפר:

א. לחייג את המספר הנדרש;

ב. לשמוע: - 3 צפצופים. לחכות...

- 1 צפצוף ארוך. לחכות לסיומו.

ג. להודיע בקיצור ובבירור:

- מי חולה

- מה הבעיה

- היכן החולה.

במידה וסימובה בתורנות, אפשר לטלפן לביתה, טלפון מס. 996.

ל ב ר י א ר ת ! !

המערכת: עדנה, אריק, צילה ודליה

הדפוס: דליה וטוטסי

עיתרה: עפרה

הגיהה: אסמי

שכפלה: טוטסי

חיברו: פיליס ודוב קולט

ק ר י א ה ב ע י מ ה ! !

לונדון - 16.6.82

מכתב שהגיע ברגע האחרון.....

שלום חברים,

זמן רב לא כתבתי ל"דברי הכפר". לא משום שלא חשבתי הרבה פעמים ש"על זה כדאי לכתוב ל"דברי הכפר" וגם לא מפני שהייתי עסוקה מדי. אולי הסיבה האמיתית היתה נעוצה בכל אי הוודאות שהיינו שרויים בה בנוגע לאלישע. זמן רב התנדנדנו בין התקווה שגיוסו יידחה, ובין אי הידיעה אם אמנם כך יהיה. אחר כך כשהוא התגייס, קויתי עוד לחזור לארץ, כפי שהבטחתי לעצמי.

עכשיו ברור כבר שאלישע התגייס, וברור גם שלא אוכל לשוב ארצה בעתיד הקרוב ביותר, וגם נראה שאלישע הסתדר. הודות לבית, הודות למשפחה המאמצת והודות לסבא וסבא בירושלים. ורק אנחנו נשארים כאן רחוק עם געגועינו. (תקווה ואופקיה שואלות כל הזמן עם אלישע יחזור "בעוד שבועיים").

עכשיו הגיעו ימים שבהם הדאגה האישית נבלעת בדאגה הכללית לנעשה בארץ. נסיון ההתנקשות בשגריר שלנו כאן הכה אותנו קשה מאד. כל מי שהכיר מעט את ארגוב ידע להעריך את גודל המכה שהנחיתו עלינו המחבלים. ארגוב ייצג ינאמנות, בחקיפות ובמסירות את ענייני מדינת ישראל. הוא לא חסך מאמצים לצאח ולהפגש עם מי שרק אפשר היה כדי להביא אליו את דבר ישראל. שליטתו הבלתי רגילה בשפה האנגלית הרשימה את כל הקהילה, ואף כל מי ששמע אותו או קרא את דבריו. יחד עם כל עובדי השגרירות כאן, אני מתפללת להחלמתו השלמה והמהירה, ומקווה לזכות לראות אותו נכנס בשערי השגרירות למשרדו עוז בעת הייתי כאן בעבודה.

מיד לאחר נסיון ההתנקשות בארגוב החל מבצע "שלום הגליל", ומיד התחלנו לדאוג לבנים המשרתים. טוב היה לנו להכל את כל המידע השוטף מכפר הנשיא, ונסינו עז כמה שיכלנו לעדכן את שאר הבוגעים בדבר כאן.

כרגע, הקושי הגדול ביותר הוא להיות שרויים. כאן עם אמצעי התקשורת המקומיים. שדורי הסלידה והרדיו בעלים מנסים קצת לטובת אש"ף ועד לשנאת ישראל גלויה ובוטה. בשבוע שעבר הוקרנה כאן סדרה בת שלושה פרקים על המלחמה במזרח התיכון. הסך הכל המתקבל מהסדרה: הישראלים הם היורשים של הנאצים, ועושים לפלשתינאים המסכנים מה שעשו להם הגרמנים.

לאחר כל מהדורת חדשות מתקשרים אנשים שונים לשגרירות, ובלי אפילו להציג את עצמם הם מתחילים לגדף: ממזרים יהודים! תפסיקו להרוג נשים וילדים! צאו מלבנון! רוצחים! וכו' וכו'. אבל יש גם טלפונים אחרים (מעטים) כמו זה של ערביה בוצריה מלבנון שטלפנה ובקשה להביע את תודתה על מה שישראל עושה בלבנון.

בסך הכל מאד לא נעים להיות פה עכשיו, ורק למזלנו אפשר לאמר שהאנגלים עסוקים עם איי הפוקלאנד, ותחדשות על לבנון נדחקות קצת לקרן זווית. אגב, ההשוואות שהם עורכים בין הנעשה בפוקלאנד ובין הנעשה בלבנון רק מרתית יותר את הדם, ככל שאנו שומעים יותר, תבורר לנו עד כמה הדברים שונים מיסודם, ועד כמה האנגלים הם דו-פרצופיים. (יש פה ישראלים האומרים שאין מה להתרגש מכל זה, בסך הכל קבלנו אישור מחודש לשנאת הגוילים כלפינו).

זהו זה, חברים. להפעם אסתפק בשירות אלה, ואקווה שמעתה ואילך תהיינה רק סיבות טובות ומצב רוח מתאים לכתוב לכם לעתים יותר קרובות. ולפני שאפרד אמסור רק ברכת "ברוך הבא" לכל חברי כפר הנשיא העומדים להגיע ללומדון בחדשים הקרובים. יש אצלנו מקום לינה למי שזקוק לו ואנחנו מחכים בקוצר רוח.

מר

שלום מרתה

שם ימים השבת

בשם ימים השבת האחרות הקדושות...

לחייילים/מגוייסיים:

אם הנך זקוק לתספורת ^{זמנ}

אעשה זאת בין השעות:

6.00 עד 13.00

17.00 עד - - -

בא התקשרו איתי.

כוכבה

בשם כל החיילים טל בריאן קפלן
אנו מודים על זכויותכם להעמיד
לרשותנו טלפון, מקלחת, ולעזור
בכל דרג.

המצב בצפון עדיין במסך.
מסיבת ברהמצוה תתקיים.
לכן אני פונה לכל האופים
והאופות לבעלי השמחה...
ונסה.

לכל החיילים והמילואים: ^{זמנ}
כביסת מדים. אפשר להביא כביסה
למכבסה בכל שעות היממה ובשתדל
לכנס אותה לפי הצורך.
אפשר לגשת לבית טל פילים ולהסביר
לה מה צריכים.

יטיבת ועוד המסק:
סדר היום:
דו"ח מצב.

כל מי שברשותו
מיטה מתקפלת,
מתבקש לפעמיה
לרשות המארחים
לבר-המצווה.

בגלל המצב הבטחוני
חברים עלולים להשתתף
יותר מפעמיים במס-
לוחים. אנא קבלו
זאת באהבה ובהבנה.
הסדרן

אבי רוצה להגיד לכם תודה רבה
על כל החבילות היפות מאד מאד.
שמחתי לקבל מכם את החבילות הטובות
והמתוקות.

קלמן ג.
מהצפון

חברים/חיילים
המגיעים הביתה יכולים לפנות
להלן בכל שעה משעות היום
לקבלת פרי ומצרכי מזון.

לקטה: אנגה

תורבות במרכזיה:

שבת:

5.00-7.00 - -

7.00-9.00 - -

- - - -

- - - -

17.00 - 19.00

בתקטור ע"י איזי להדפיס מכתב זה שענינו: רשימות בהיגה.

ביטוח קלאי
אגודה שיתופית הדדית בע"מ

לכל המבוטחים שלום,

הבירור: רשימות בהיגה

בהתאם לסיכום על מבטחי המטבח שלבז, אנו חייבים להקפיד על כך שרשימות
הבהיגה של המעורבים בתאובות כלשהן יהיו מתאימים לסוגי הרכב המעורבים
בתאובה ואילו הפרטים:

החל מסאריך קבלת חוזר זה אתם חייבים להקפיד על כך שרשימות הבהיגה של
הנוהגים בטרקטורים ורכב קלאי אחר יהיו מתאימים לבהיגה ברכב האמור
וכמובן ברי תוקף. בוסף על כך אנו צריכים לקבל בזמן הודעה על בזק כל-
שהוא הקטור למכונה קלאית, צילום מרשיון הבהיגה של הנהג.
ואילו הפרטים ביחס לרשימות הבהיגה:

א. רשימות בין-לאומיים - בהתאם למידע שקיבלנו ממשרד התחבורה רשות
הרישוי אין תוקף בארץ לרשיון בין-לאומי לבהיגת טרקטור או כלי קלאי
אחר. לצערנו לא נוכל להכיר במקרה של בזק כל שהוא כשהנהג יחזיק ברשיון
בין-לאומי בלבד.

ב. רשיון בהיגה ישראלי - כידוע קיימת בארץ הפרדה בין סוגי רשימות
הבהיגה ולא כל מי שיש לו רשיון בהיגה למכונית רשאי לנהוג בטרקטור. גם
על כך אתם מצוים להקפיד ונוכל לקבל ולהכיר ברשיון הבהיגה רק אם
הוא יתאים לסוג הרכב שבו קרתה התאובה או כל בזק שהוא אחר.

ג. בהיגה בקלנוע - על מנת לנהוג בקלנוע יש צורך ברשיון בהיגה מיוחד,
רשיון מסוג זה אפשר לקבל אצל יצרן הקלנוע, דהיינו צח"מ אפיקים.
בא לטפל בוחיפות בעניין כי הדבר הכרחי על מנת לקבל פיצויים במקרה
של תאובה כלשהיא.

ד. אפרובים - לצערנו רבים המקרים בהם נפגעים מפעילי האפרובים. בחלק
מהמקרים התברר שהמפעיל לא קיבל הכשרה מינימלית להפעלת האפרוב.
המטק לוקח על עצמו אחריות כבדה כאשר מאפשר הפעלת אפרוב לאנשים בלתי
מאומנים. אי לזאת הרינו להזכירכם כי רק אותם מפעילי אפרובים מבוטחים
אצלנו אשר עברו הכשרה וקיבלו תעודה חתומה על ידי המדריך המעידה על
כך. העתק התעודה חייב להגיע אלינו בהקדם.
בלי תעודה ההכשרה לא נוכל לטפל בבזקי התאובה.

בב"ח,

ביטוח קלאי בע"מ

* * * * *

לאור הכתוב בחוזר זה, אסור לנהוג בכלי בלי הרשיון המתאים, וזה אמור
בפרט לגבי מתנדבים שאין להם רשיון ספציפי לטרקטור.
מרבני ענפים - בא לשים לב שהמשק אינו יכול להיות אחראי במקרה של הפרת
חוקים אלו.

ד' בתמוז תשמ"ב

25 ביוני 1982

(א) הטכס

*הדלקת נרות ושירה

*דברי מטפלת הכיתה והזמנת הילדים לבמה:-

עדי סימנס

עידן שובל

חגי ריפקינד

אפרת אלמן

גלית אלמן

יורם חסר

סת הירס

רונן פורסטר

*קריאה מפני מדריכי הכיתה.

"כי המצווה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה היא ממך ולא רחוקה היא. לא בשמים היא לאמר: מי יעלה לנו השמימה, ויקחה לנו וישמענו אותה ונעשנה? ולא מעבר לים היא לאמר: מי יעבר לנו אל עברי הים ויקחה לנו וישמענו אותה ונעשנה? כי קרוב אליך הדבר מאד, בפיו ובלבב לעשותו. (דברים ל' 11-14)

*חוויות של שנת בר-מצווה - מפני הילדים המשימות שבוצעו במשך השנה:

במשפחה

1. בית-אבי - חקר תולדות המשפחה

2. הפתעה למשפחה

3. הכנת שי למשפחה

בחברת הילדים

4. מטפלת ליום אחד

5. פעולה או שעור לכיתה צעירה

בקבוץ

6. עזרה לזולת - מעשה טוב למען חבר בודד

7. משימה כיתתית למען הקבוץ

8. חקר ענף במשק ויום עבודה מלא

9. הכרת מוסדות המשק: פגישה עם בעל תפקיד ראיון רכז ועדה והשתתפות בשיבה

10. ליל שמירה אחרי למוד השמוש בנשק

מחוץ לכתלי הבית

11. ארוח במושב באזור (לא בוצע מסבות לא תלויות בנו)

12. יום "בודד בשדה"

13. נסיעה העירה

*ההורים מקבלים מתנת בניהם ומוסרים לבנים את ספר הספרים.

*קריאה משותפת מהפטרת השבוע (בנגון מסורתי)

*ברכת המשפחה:- ברכות אישיות מאחים ואחיות

*דברי המזכירה

*כל ילד מקבל את מתנת המשק

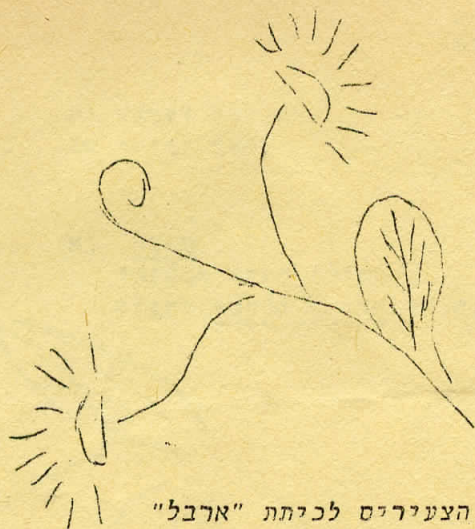
*קדוש מפי סבא של בנות המצורה.

(ב) א ר ו ח ה ח ג י ג י ת

(ג) "ה פ ש ע א י נ ר מ ש ת ל ס"

*****

הצגה זעירה בהשתתפות בני המצורה והשותפים הצעירים לכיתת "ארבל"
במורי והפקה - עפרה משיח

שנה טובה

ע ר ב י ו ם ה ה ת י ל ש ב ר ת ה - 3 4

בתאריך: ליל שבת 2 ביולי

השנה אנחנו רוצים לבנות תוכנית בסגנון

" ד " ש " ע ם ש י ר "

הכוונה היא, שחברים "ישלחו" (כביכול) באותו ערב - דרישת שלום וברכות לחברים אחרים, לקבוצות של חברים כגון גרעיני הכשרה והשלמות, לבני משפחה ב"חזית" או בבית, למוסדות או ועדות, לענפים - ביחד עם שיר מתאים! אפשר גם לבחור בקטע מוסיקה קלסית או כל קטע שיר מוקלט אחר ומותר גם לבחור ב-Poetry.

רצוי שהשיר או הקטע המוסיקלי יהיה מלווה בסיפור קטן, או בזכרונות המסבירים את הקשר. כמובן, מוטב שהשירים יהיו ידועים לפחות לכמה חברים, אך גם שיר "סולו" מקובל.

ועכשיו - לעבודה! על מנת להכין את הערב כראוי, אנו מבקשים מחברים להכניס פתק לתא דאר מס' 16 (אילצה) ועליו הברכה (פלוס סיפור הקשר) והשיר או הקטע המוסיקלי המבוקש - לא יאוחר מיום ד' (הכי מאוחר יום ה') השבוע!

הצלחת הערב תלוייה אך ורק בהשתתפות הפעילה של כל החברים.

יום הולדת שמח!

הצוות המכין

ישיבת מזכירות

20 ביוני 1982

אירית	נוכחים: - קרול ב.
אורי ש.	ברוך
מופת	ג'ו ר.
	אסתי נ.
אדי	מוזמנים: - רותי ע.
ג'רי	מיכאל ד.

1. אושרה נסיעתם של ריי וסטיב למשך 8 שבועות לאוסטרליה.
2. אינפורמציה - נמסר שדוד ריפקינד ורחל יערכו את חתונתם כאן בטכס צנוע בביתם של ג'ו וגוסטי.
3. בטחון - מסקנות לגבי הארועים האחרונים עקב המצב בצפון.
סוכס: - *שבשלב זה, כאשר המצב לא ברור, ישאר הציווד במקלטים נעולים.
*בשלב הפירוק, הפירוק יעשה בצורה מסודרת כאשר ברוס (אחראי מקלטים) ואבי יפקחו ויארגנו את קליטת הציווד.
*עם חזרתו של ברוס יתקיים דיון מקיף ויופקו לקחים בנושא ציווד למקלט.
*עד לשנוי המצב הקיים, על האחראים למקלטים לדאוג לתקינותם של המקלטים.

Parents' Page

Another week has passed, and we are trying to get used to our new routine. Soldiers appear from time to time on leave, some of them have even been released.

The school year has come to an end, marked at home by a concert to take place on Monday evening, and a party at school on Tuesday evening. The high school kids are also finished, except for the few slaving away at Bagrut Exams.

Simona has come back to work in the clinic, and we hope she will stay well, and stay with us for a long time. Our thanks to Shosh who took her place temporarily.

Thanks also to the children's farm who left a barrow full of plants by the chadar ochel, with a note inviting people to help themselves!

Welcome home to Reuven, after a business trip, Jean and Willy from a holiday abroad, Roni Witham after a long trip abroad, and Dina Heeres, for a few weeks' visit.

Mazaltov to Ronen, Edan, Seth, Yoram, Adi, Hagai, Efrat and Gilat and to all their families on the occasion of their barmitzvah tonight.

=====

M A Z A L T O V

27.6	Avishai Pearlson	30.6	Natan Barak
	Yair Meirnovski		Ruthi Barak
			Yaakov Collett
28.6	Mrs Ney	1.7	Carol Bilgory
	Omri Ben-Avi		Maya Solomon
	Leah Katz		Limor Jackson
	Sigal Hadar	2.7	Roni Gutter
	Avital Plasser		Belinda Ben-Attar
29.6	Issy Devons		Tzur Kornblitt
	Rene Tenna	3/7	Simcha Arnold
	Itai Sela		Ronen Yaron
	Mrs Reznik		
	Einat Marciano		
	29.6	Tamar & Aryeh Wolfin	
	3.7	Shosh & Raymond Solomon	

NEWS FROM THE HOME FRONT

"First of all," said my dear husband, a moment before he set off for the war, loaded down with everything he could possibly need, plus my bird-watching binoculars, "Your most important and hallowed duty in my absence is to look after the falcon." What has a falcon got to do with the war in Lebanon - you may well ask! Well, about a month ago, or maybe it was only three weeks, our five kittens disappeared (that's another story) and my dear husband got it into his head that they were hiding under the big eucalyptus; and while he was searching thereabouts he espied something like a small hen, which turned out in fact to be a baby falcon which had fallen out of its nest. "Come and look at this," he said, "A sweet little falcon, only four days old, has come to live with us!" And to my surprise I discovered that a baby falcon is quite different from a baby sparrow, especially in the matter of size.

The light of my life continued - "Go down to the shop and buy a kilo of chicken liver, because that is what falcons eat, unless you feel like hunting for centipedes and crickets or a baby bird or two." Orders are orders, that's the way the world works. Some people eat mincemeat with soya for dinner, and some birds eat chicken liver.

You know how it is with baby birds - time passes and they grow real feathers, and learn to fly. "May I let him free sometime?", I asked in my innocence - my dear husband was already halfway up the steps by then. "Don't you dare," he shouted, "You have to teach him to fly and hunt like a proper bird of prey. Not only that, he must stand on your hand while he eats, and you must feed him straight from your fingers into his beak! That way he will get used to humans and be easier to train."

So the falcon stayed with us, and lived in my dear husband's study, which looks more and more like a public bird lavatory; but we didn't have to teach him to fly, he learn't by himself. He flew from the highest book on the bookshelves down to the floor, from there to the table, where he added another contribution to the pile of bird-droppings, and on to the middle bookshelf. He doesn't stick to the rules about eating either; he refuses to stand on my arm, but prefers the table, and when he is very hungry he snatches the food straight from the plate, because he hasn't the patience to wait till it reaches his beak from my fingers! Not that I object, because his long curled claws are very sharp, and so is his beak. In view of the circumstances, I feed him very late at night, after the children are asleep, after the Mabat newsreel, and when I suddenly remember his existence. So our falcon, who is supposed to be a bird who hunts by day, thanks to his sharp eyes, has turned into a night hunter. It's terrible what the war does to birds.....

About Pesach-time our cat had five beautiful kittens in the house of my neighbours, Dalia and Udi, our house apparently not being good enough for her! Naturally we decided to get rid of most of them and keep one or two. As we couldn't decide which was the nicest, we thought time would do the job for us, and going by the law of survival of the fittest, we would keep the strongest. It turned out they were all very fit, and today we have five more strong, healthy cats. So my dear brother-in-law suggested, on that fateful Shabbat, that he would take four of them to the pardess the next day. As is well known, by the next morning, none of the regular pardess or avocado workers was left in the kibbutz, all of them having been spirited away in the night to the army, so today I live happily with my two children, five kittens, one cat and a falcon, and do my best to see that noone goes hungry.

So how do I manage, you may ask. Quite well, actually. In any case I always had to bring food for the cats, from the leftovers at school. In any case, it was always me that brought the kids at 4 p.m. because my husband needed a sleep after his hard day's work. All alone till 6 p.m.? Big deal! In any case, by the time my dear husband had woken up from his afternoon nap, showered, done his yoga routine, fed the falcon and drunk his coffee, the time was always 6 p.m. And now of course I don't need to make the coffee!

Taking the kids to supper is a hassle, and there I am glad of help from the grandparents. Putting the baby to bed? Well, my dear husband was always busy at that hour with all sorts of arrangements and meetings with people, and the library etc. So the only thing I have added to my routine is putting my big son to bed and feeding the falcon, and tomorrow is always another day. What about the night? Well....that's the time of reckoning, time for writing articles about how we manage with our husbands away at war, reading the paper, listening to the midnight news, and then again at 1 p.m. so that in the morning we can complain about how hard everything is.

What I can't figure out is why it is so aggravating when they announce on the radio that reserve-soldiers are being released soon, but actually they don't seem to be coming home at all.....

Tsilla.